

Πατέρας Ήρωδίων ο διά Χριστόν σαλός της αγιορείτικης ερήμου της Καψάλας

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

Εδώ και πολύ καιρό είχα ακούσει δια τον πατέρα Ήρωδίωνα. Τον θαυματουργό, τον διά Χριστόν σαλό της αγιορείτικης ερήμου της Καψάλας.

Από σκόρπιες πηγές περισυνέλεξα ολίγα πτωχά στοιχεία της ζωής του τα όποια προσφέρω εις τους ευσεβείς χριστιανούς διά να γνωρίζουν οτι και εις τους έσχατους αυτούς καιρούς, ο Θεός δεν μας εγκατέλειπε, αλλά μας έδωκεν ισχυρά στηρίγματα εις την γη και διαπύρους πρεσβευτάς εις τους ουρανούς.

Γεννήθηκε το 1904 εις την Ρουμανία εις την επαρχία Ορντάσεστ. Ο πατέρας του, λεγόταν Πέτρος Μαντούφ, η μητέρα του Ελένη, ήταν πτωχοί αλλά τίμιοι άνθρωποι. Ο Πέτρος δούλευε στα χωράφια, έβοσκε τα λιγοστά του πρόβατα, έτρωγε δηλαδή το ψωμί του εν ιδρώτι του προσώπου του. Ο Θεός του χάρισε ένα γιού, τον Ιωάννη. Ηταν ένα αθώο και φιλότιμο παλληκάρι. Ψηλός, γεροδεμένος, με γαλανά φωτεινά μάτια. Βοηθούσε τον πατέρα του στα πρόβατα και καλλιεργούσαν μαζί τα χωράφια. Ο Ιωάννης είχε μια έντονη θρησκευτική φύσι. Ήταν φιλήρημος χαρακτήρας. Του άρεσε να άκούη ιστορίες για μεγάλους ερημίτες, που άσκήτευαν στα σπήλαια και σε μικρές καλύβες που έφτιαχναν από κορμούς δένδρων στα Καρπάθια όρη και η καρδιά του καιγόταν να τους μιμηθή. Του έλεγαν οι γεροντότεροι ότι εις την Ελλάδα υπάρχει ένα όρος, ωσάν ένας νομός εις τον όποιο

υπάρχουν μόνο μοναστήρια, σκήτες και φτωχικές καλύβες πού έδω και χίλια χρόνια περίπου ζούν μόνο ασκητάδες. Ο πρώτος ερημίτης του αγίου Όρους, λεγόταν Πέτρος. Ήταν στρατηγός και φίλος του αυτοκράτορα του Βυζαντίου Νικηφόρου Φωκα.Ο ερημίτης Πέτρος ζούσε ασκητικά σε μια σπηλιά και πολύ βασάνιζε το σώμα του. Πολύ τον ταλαιπωρούσαν οι δαίμονες. [\(περισσότερα...\)](#)